PLAI

I. 3
MAI 1934
REDACTORI:
ASPAZIA MUNTE
NECULAI PAVEL
LEI 4.—

DIN CARNETUL DOMNULUI BOJA

STANŢE

15. Undeva aproape sau infinit de departe a plîns un copil cu pumnii mici încleştaţi la gură. Plînsul lui îmi părea nenatural de strident — aşa cum plîng copii care-i baţi şi nu ştiu încă a vorbi. Era protestul de om contra oamenilor sau mai degrabă contra naturii. Sufletul meu s'a indentificat cu plînsul nenatural şi strident de copil şi-am simţit durerea copilului necunoscut, dar eu n'am putut plînge deschis, ci am plîns ascuns aşa cum se topeşte zăpada'n primăveri venite lent ca noapte'n amurgiri.

* *

Undeva aproape sau în necunoscut de departe moare (dacă putem numi o moarte a morţii) gheţuşul şi zăpada şi tăcutul alb a căpătat glas de colcăit în ape precum numai în primăveri poţi asculta. Valea cîştig are'n anotimp, cîştig impur şi glod nelucitor. Revin în topiri să-mi găsesc suflet chinuit, poate'n ape poate'n apă frămîntată'n lut fertil. M'am metamorfozat din glod în om sau aştept ca pe un Paşte trecere'n necuvînt de humă. Orcum sunt aproape, sau că am fost sau că voiu fi, nematerial ce colcăie'n desgheţări de primăveri doar presimţite'n noi.

* *
*

Peste văi s'a aşternut gînd aripat, din creer a zburat cuget de nemurire stins şi în hău idealuri încet s'au prelins, ca animal bătut şi fugit furiş pe lîngă gard. In nopţi, vis nevenit — dorit în insomnii, am proptit cuget şi plîns şi-am împerechiat două gînduri nemateriale să le alint cum numai copii ştiu să alinte. Mai presus de noapte am găsit fără să caut, refuz tăcut de viaţă. Refuzul l'am ştiut dispreţ precugetat şi-am întors lumini ce plecau din mine, să-mi aducă soare pentru clipa retrăirii unică'n veac mecanizat şi ateu. Astfel voiu necugeta'n mers lumini vor fi ale mele şi pentru mine. Lumea va găsi resemnare şi poate uitare, — dar uita-va că luminile au fost aprinse.

TRUP

16. Mi-am ospătat sufletul alături de ceaţa dimineţilor din desprimăvărări şi-am îmbătat trupul cu vin tare din podgoriile distrugerilor sufleteşti. Sătul de viaţa lumii, dispreţul l'am acordat în viori cu răsunet vechiu. Permanenta beţie de trup şi suflet treaz mi-a oferit cu fîlfîiri de pară din lemn putred de răchită, un plus de întunecimi şi gînd desaprobat. Astăzi mă simt mai mult ca orcînd, alături de ceţi şi mă confund într'o ploaie — cum numai în toamnă se găsesc şi'n poeme cu tristeţi nordice de Rodenbach.

M'am înălţat în oboseală.

Trupul chip muritor e moara cea mai hodorogită din păraie şi-l las aşa; da, la vară am de gînd să acopăr moara cu şindrilă nouă, ca să nu stingherească ploaia, oamenii veniţi la măcenis şi'n aşteptare povestind de războiul mondial, de criză şi politică. Şi, nimic nu se va schimba, doar suprafaţa va opri soarele să nu pătrundă'n întuneric, şi, viaţa se va scurge banal, ameţitor de banal, să găsească drum ascuns spre neştiute căi. Viaţa, acest imperativ abstract şi nici odată bine determinat, se lasă furată de nimicnicii şi gîndul zboară, poate prea grăbit spre sinucidere. Sinuciderea — plan plagiat inconştient de aproape toţi tinerii fără tinereţe, se opune literii cuminţi din cartea veche a vieţii şi'n ceasul ultim nouă a bibliei.

Înving spre trăiri, deşi nu-s vrednic şi tare să birui şi eu n'am tinereţe cu trăire, măcar ca şi paserile de apă sau cele călătoare. Mi-s anii cei mai frumoşi închişi într'o coajă de nucă cu vârtoşiri de schijă şi furtuni mă apasă tot mai afund în vis de nelumină învăluit în rece lut. Uneori mă gîndesc cu regret la tata, mort în războiul mondial şi mult doresc să fi murit eu în locul lui. Ropotul muzicii de furtună — mă simt preistoric — îmi arată oboseala urmăririi după carnea unui mistreţ şi arcul îmi oţeleşte mai mult muşchii încordaţi şi... trebuie să găsesc şi cremene să jupoi vînatul în aşteptare şi... trebuie să tocmesc şi podul de la locuinţa-mi lacustră şi... mistreţul nu vine... şi... trupul mi-i flămînd...

NECULAI PAVEL

Manifest pentru săptămîna cărţii

Ziua sau săptămîna cărţii e o stupiditate. Ultima idioţenie editorială. Pur şi simplu ca o'njurătură ciobănească. Aveţi cuvîntul meu de onoare. Căci ce înseamnă să te bagatelizezi în ţărîţa plebei şi să-ţi strigi la răscruci cu surle şi clopote şi chimvale opera, ruptă din sufletul tău ca pămîntul din soare? Ce înseamnă să chemi lumea ca la menagerie? N'ar fi mai bine să se facă poate şi o loterie a cărţii, să cîştigi cărţi literare, sau să li se dea celor ce nu cîştigă la loteria statului măcar cîte-un volum de proză? Căci sau plebea aceasta mediocră, insipidă viţioasă ne dă cea mai uriaşă palmă neglijînd cartea — sau nu vrea să cunoască acest lux al lecturii, gratuit în sine, ca orice speculaţie mintală. Iată în ce constă porcăria acestor organizări caraghioase: vii tu scriitor să dai autografe, să exciţi, cumva ca prin cantaridă fecioarele, pe naivii locuitori ai oraşului, să-i faci să simtă acea puternică şi vie curiozitate de a vedea un „nebun"; vin apoi librarii să desfacă pe tejghea volume încenuşate sau noi, exact caşi cu ultimul stoc de ciocolată sau ciorapi de 10 lei perechea. Să le-o dai cu rabat îngrozitor, să le-o arunci ca pe-o batistă roşie de sîngele primului păcat. Cartea romînească „en vogue" se vinde şi fără trîmbiţele de argint şi os ale reclamei negustoreşti. Cartea „en vogue". Ediţiile II, III şmd. ale diverselor volume erotice şi poliţiste dovedesc inutilitatea expoziţiilor. Sau mi se pare că tot pe acelea le servesc şi expoziţiile noastre. Ion Minulescu fireşte că va chema pe toţi să-i cumpere cartea

Continuare în pag. 3-a

GH. ANTONOVICI

DRUM DE NORD

SBORUL berzelor cum înflori curat
unde orizontul cumpîna înclină...
Ci semn de veselie nu au dat
mugurii pe vişin, nici fluier pe colină.

Doar a simţit în bulgării livezii
miros de păriu, păstorul, şi-a ales
toţi mieii buni de'njunghiat şi iezii,
să preamărească soarele în şes.

Au gîlgîit tălăngi în fuga văii;
apoi trecură peste somn de plante
călcîiul bîtei aspre şi dulăii,
spre dunga dealurilor lungi şi'nante.

Pe-acolo sîngerară'n lut
slăbite guri, căutind în van
păşune. Iar cînd a ştiut
de trupul oilor şi de cioban,
culcuşul cel şi decît iarba mai plăcut,

vrăjea departe Prutu'n naiu de ape,
arcuitele'nserării gene
şi clopote au prins a roura pe
frunţi de mănăstiri bucovinene.

NECULAI ROŞCA

ARBORESCENT

DIANA eludată'n răspîntii
nu s'a sustras iubirii crude şi curate:
Omagiul anulat fecioarei tari
contrage spaima'n primitivitate.

In jungla bucuriilor de-un tiv
ai implorat terorizată, mut.
Frenetic defetismul vegetal
oferă panterei pîndiş şi scut.

O carne deviată'n bube dulci
ezită sub sărutul crescut în muşcătură;
genunchiul statuar s'a istrăvit
steril în oţioasa şi tetica natură.

Oh părul, gura: loaspă şi desgust
esenţial — astenziat în pod...
Dar pân'la Noaptea care veni
escamotăm luciditatea'n glod.

Obraz de moarte, glacialul var,
neutralizase fruste asperităţi în sînge.
Pe umerii subţiri, în selenar
acord de retrospecţii, o vreme densă plînge.

Constrînse'n atitudini, miracolele cad
teluricelor coapse sub ultimul acces...
Un soare apătos albeşte peste iad.
deschide-mi-le — lut — şi lasă-mă să ies!

E. AR. ZAHARIA

NARCOZĂ

FRUMUSEŢEA Mariei pe masa de-operaţii.
Prejudecăţile vîrstei adorm
Sub baldachinul somnului enorm
La un loc cu pachetul de nervi şi senzaţii.

Castitatea ca un trandafir se deschide
Într'o pajişte de catifea şi mătasă.
Carnea adormi neştiutoare şi grasă
Sub mîinile — asistenţilor, livide.

Coapsele nu dansează erotic
Şi mîinile nu cresc flori în minuni
În jurul colindelor sînilor bruni
Cuprinşi de-un verde somn narcotic.

Frumuseţea Mariei multiplică un vis
În continentul fără ţărmuri calde
Sub un cer de safir şi smaralde.
Pîntecul ca un sac s'a deschis.

Pudoarea şi-a găsit împietrire.
I-au înghețat pleoapele...

Picioarele suple şi svelte de-aproape le
Mîngăie'ngenunchi cu iubire.

ASPAZIA MUNTE

PE DRUM DE TRUDĂ

DE vii pe drum de trudă îţi vei frînge
în două chipul săgetat de fiecare pas
povara gîndului va fi mai crudă şi vor plînge
toţi bulgării şi pietrele ce'n urmă au rămas.
În umbră de cuvînt popasul minţii
va aştepta momentu'ntîrziat,
în treacăt îţi vei cerceta arginţii
să-ţi sprijine toiagul deformat.

Drumul te va mîngîia pe tălpi cu urme moi
arătîndu-ţi adăposturi cu îndemn uşor
paşii poticniţi vor şovăi înapoi
sufletul îi va îndemna cu binişor.
Răzimat de zarea ce-a rămas
vei propti un număr de pămînt
cu graba'n urmă vei poposi un ceas
ascultînd de sfatul fratelui vînt.
Coardele tălpilor vor geme umflînd
ţevile să cînte'n trompeta orchestrei din sînge
sufletul va asculta învins, cedînd,
departe zarea aşteptînd va plînge.

AL. RAICU

Inscripţii pe castanul poetului

INCĂ o desfrunzire pe umerii fîntînii.
Salcîmii bucuriilor s'au destrămat peste balcon,
O pasere a sbuzat peste coron
Şi ca două trupuri în fune s'au împletit prunii.

Peste gardurile serii, ca o salcie'n apă
S'au prefirat liniştele cu cîntec de moară şi gîrle
Peste amintiri şi caişi asvîrle,
Florile nopţii ca'n vecernie degetul pe-o clapă.

Pe eleşteul nopţii o lotcă veche.
Vezi lumini la un sanatoriu'n grădină?
Asculţi cum tremură ca o desnădejde o violină
Şi lăstunii apei cum ne fîlfie la ureche?

ŞTEFAN BACIU

SLUGA

lui Ghedeon Coca şi Silviu Roda

NU a primit drept bun dela ostatecii ce coboară
Din lucru ca un duh dintr'un copac.
A scris odat' cu sînge peste lespedea din veac
Cu palma ce ţinea plaivasul ca pe-o sfoară.

Îi fu masă repezită ultima pîine căzută
Din cuptor şi neghina spicului de grîu
E poartă iia din fir de sudoare ţesută
Un strigăt şi nădejdea unui cuţit la brîu.

THEODOR CONSTANTIN

ASFINŢIT PREMATUR

CRUCEA trebuia să fie la zenit
şi seva dură în pîrgă de lumină,
amfora sufletului pînă sus plină
cu melodiile de măr înflorit.

Asfinţitul să caşte, hăt, departe
pregătind praf de argint de pus în păr
cînd grijile vor fi să-şi cate astîmpăr
asemeni gîndurilor, într'o carte.

Dece chenarul negru în zodiac
şi punctul dur înainte de sfîrşit —
moarte de fată tînără în iatac?

Sufletul e beduin îndîrjit:
Dece asfinţit în mijloc de pustiu?
Mi-i sete de viaţă şi nu de sicriu.

Manifest pentru săptămîna cărţii

continuare din pag. 1-a

ca pe-un pepene galben şi alţii la fel. Am văzut anul trecut ce-a fost în holul Naţionalului. Eu cred că nu e nevoie, sau mai bine: nu e acesta mijlocul eficace de -a realiza desfacerea cărţii romîneşti. Mă gîndesc la adevărata carte... Lumea nu vine pentru volum. Volumul îl poate lua oricînd, cu un pol plătindu-l mai mult chiar. Cine vrea dă mult, cine nu — dă-i-o degeaba şi n'o citeşte. Cum apare o ia caldă din vitrină. Iar cine nu, dacă ia o carte — două o ia din gentileţe poate, ori de milă — măcar în săptămîna cărţii... E o măgărie balcanică toată chestia.

Lumea vine să vadă scriitorii, să se distreze, să le fure cîte un tic — să aibă ce povesti prietenilor. Caşi cînd ai merge la circ sau la moşi. Nu se inaugurează tîrgul moşilor simultan cu ziua cărţii? Acolo nu merge lumea pentrucă o interesează. Aş... şi aş mai vrea să spun că dacă editorul, acest pater familias al cărţii noastre, face afaceri — ah, aceşti mizerabili chiriaşi ai slovei ce fac averi cu romane inutile — scriitorul romîn sufere. Cartea lui nu se vinde cu ocazia asta. El e manechina; cîştigă editorul. Cine altul? Publicul? Nicidecît! Coborîrea acestor suflete de elită în mijlocul mulţimii anonime şi nediferenţiate şi barbare de azi e o impietate şi o tulburare a cerului lor limpede.

Înţeleg ca maestrul să fie venerat şi să nu se coboare din clima lui în socialdemocraţia periferică a oraşului.

Am avut expoziţii de cîni, de şobolani, de păsări, de bovine — ce coincidenţă! — ziua laptelui, a pomilor, a doicelor, săptămîna mingii, a canotajului — dece să n'o avem şi pe a cărţii, a poesiei? E pentru imbecilii din jurul nostru o deosebire între un cine, un canar, un pisoi şi cutare autor? Cartea nu mai e de actualitate. Putem avea la casă cîni şi fazani, o carte minunată mai rar. Editorii aruncă în public, cu obrăznicie, sumedenie de traduceri proaste de autori neromîni, fac parale, iar S. S. R. tace şi tace ca mocanii — fi-i-ar tăcerea de aur!

* *

Ştim că e inutilă orice atitudine contrară şuvoiului general şi că lumea e doritoare de nou senzaţional, bizar. Totuşi, convinşi de profunda stupiditate a zilei sau săptămînii cărţii romîneşti (prilej de cruntă ultragiere) noi — pentrucă nimeni nu are iniţiativă şi nu există de fapt o editură şi nu-i niciun organizator şi nimic, nimic, nimic — vă invităm în ziua de 13 Mai la librăria „Ostaşul Romîn" sau unde va fi expoziţia de cărţi.

Acolo tinerii scriitori bucovineni vor da autografe pe cărţile lor. Vă invităm convinşi că ne legănăm şi îmbrăţişăm în această imensă stupiditate romînească...

Nu e, în definitiv, şi prezenţa noastră a tuturora o întîmplare stupidă?

Aşadar la revedere pe Duminică 13 Mai la „Ostaşul Romîn".

CĂRŢI

Th. Constantin: „Stanţe pentru nemurirea altora". Această carte în care stridenţa se alătură artistic de armonie şi graţizitatea feminină, în care slava trupului şi cîntecul melancolic al desnădejdilor lirice se împletesc neobservate, indică filonul de metal nobil al adevăratului poet ce poate ajunge, printr'o cizelare şi trăire interioară intensă, la promovarea unui ogor caşi virgin în literatura romînească. Mă gîndesc la „Reminiscenţă" şi-mi vine'n minte „Liuba" d-lui Iulian Vesper. Există în literatură o cîntare dură, amară, uneori suavă, ca o floare pe gunoi, cîntarea cocotei, a femeii Myriam pe care-o găseşti noaptea pe dunga trotoarului, — a femei marfă — care afectează „decenţa primului păcat" ,cum zice poetul Th. Constantin. Mai subliniez ineditul poemei „Necrolog" scrisă pentru „prietenul meu Mitică golan şi hamal", în care mizeria proletară ţîşneşte dureros şi insistent, dela genunchii goi la păduchi şi rapăn. Afară de aceaste 2 bucăţi alese, mă apropii cu sufletul de „Cîntarea Cîntărilor" în care aşa de minunat cad acordurile pentru apoteozarea fizică a unei femei.

* Am citit cu legitimă curiozitate „Negativismul" dlui Mihai Ilovici. Băiatul acesta are dreptate; o fi ceva de el că nu l-a cîştigat nici moşia romanelor lui Cezar Petrescu. Mai ales aprob cu frenezie jumătatea primă a volumului. Cu aceasta mărturisesc că sînt primul ilovician în Arboroasa. Nu există inspiraţie, literatura e „chestie" de experenţialism şi sensibilizare. Generaţia tînără, ca spirit şi orientare, de-un uimitor cinism, găseşte în junele critic pe apologetul principiilor negative. E caşi „Evoluţia criticei literare" de E. Lovinescu, unde stau fixaţi în pielea goală toţi „marii" noştri dirigenţi literari. Dacă toată presa a tăcut la apariţia acestui manifest incendiar al tinereţii autentice ruşinea şi ouăle clocite cad asupra lor. O carte se discută, nu se condamnă prin tăcere. Oamenii vorbesc despre cărţi şi broşuri insignifiante, iar despre „Negativism" ioc. O, oamenii sînt porci! O, aceşti bătrîni senili ce nu vor, nu pot şi nu ne vor înţelege! În prezent prepar o recensie largă cu care voiu reveni.

* A apărut şi „Antologia de imagini" la „Litere" de Teodor Scarlat. Intenţia frumoasă caşi execuţia tehnică. Numai că refuz a crede existenţa celor 74 poeţi, după criteriile dlui Ilovici. Şi încă ceva: pe lîngă că foarte multe imagini şi sugestii nu exprimă nici pe departe temperamentul artistic al respectivului, nu sînt alese părţi reprezentative (şi ar fi fost!); au intrat din greşeală vreo duzină două de nume dispensabile neavînd aderenţe cu poezia: f. brunea, g. i. lupaşcu, moldov, i. wittner, erastia peretz, rapacioc etc. etc.

S'au lăsat pe din afară pene sdravene ca George Demetru Pan, Ion Th. Ilea, Haralamb Mihailescu, Ghedeon Coca, Al. Călinescu. Cred că d-nii Zaharia Stancu, Dan Botta, Crevedia, Iulian Vesper, Matei Alexandrescu se simt jenaţi lîngă marii anonimi. Căci ar fi să credem că se intră în antologie cu 100 lei. Sunt lucruri splendide. Bibliografia nu e complectă. Antologia e un dosar, numai atît. Realizarea încă are timp s-o facă tot d. Teodor Scarlat.

* „Stradela Cînilor" de Gumilewsky e romanul de azi al tinerilor lucrători, studenţi şi fete din Rusia. Realismul vieţii frapează şi inutilitatea convenţiilor sociale e evidentă. Horohorin e tînărul mereu chinuit, fie că merge la club, fie că în pădurea unde toată lumea iubeşte cu trupul, fie că e în cîrciumă. Şi studentele debarasate de prejudecăţi morale şi tinerele lucrătoare la cari vin în fiecare seară prietenii, tovarăşii. E impresionant de tragică soarta fetei care împreunîndu-se cu un bolnav crede că va fi şi copilul bolnav, desfigurat. E una din cărţile cari emoţionează prin lapidarul situaţilor şi rea-

itatea sexuală a tineretului rus de astăzi, din fabrică și de la facultate.

* „Cer valah" al treilea caet de poeme a lui Teofil Lianu aduce mireasma biblică a unui ingenios „Colind" și 2 poezii ce poartă numele de botez al cărții, minunate. În colo răcoare, cetate, iarbă, pîndari și poesie obișnuit bună la acest rapsod.

* De sub cerul limpede și pandur al Olteniei ne vine ceva din colecția „Grai și suflet oltenesc" — poesii de C. Mania. Felicităm inițiativa, dar ne exprimăm dorința de-a publica lucruri mai consistente și poeme în cari să bată soarele ca pe dealul Jiului.

E. AR. Z.

* M. Celarianu: „Polca pe furate", roman. Cartea d-lui M. Celarianu ne aduce noutăți prin formă și fond. Romanul scris epistolar oglindește sufletul unui mediu comun a timpului de azi bîntuit de atîtea crize. Prin stilul cizelat autorul a reușit în adevăr, să pătrundă adînc în sufletul eroilor săi. Conflictul se deslănțuie pe nesimțite cu o altă scrisoare. Această carte este o frescă reală a moravurilor de azi, o istorie a contemporanităţii scrisă de un tînăr care vede inteligent.

REVISTE

* „Bloc" 2-3 a lui George Demetru Pan se ține matur. E cea mai serioasă și bogată revistă din țară. Scriitorii tineri dela București îi dau acea notă de frățietate și permanent contact. Vioaie, sinceră, agresivă și-i stă bine.

* „Treisprezece" a d-lor P. Nedelcu și Al. Călivescu aduce proza scumpă a dlui Apostol Fulga, Vasile Dorneanu (foșnet sensual). Poesie de Aurel Marin, P. Nedelcu, Al. Călinescu, Șt. Baciu, bine văzut de „Vremea". Rețin articolul lui G. Car.

* „Freamătul literar" cuprinde și slova dlor: Theodor Constantin, George Nimigeanu, Neculai Roșca, etc.

* „Azi" e singura publicațiune masivă, elegantă și ieftină de azi.

* „Frize" are un hectar de poesie bună și bucăți admirabile de d. M. Chirnoagă și N. Cantonieru. Se recenzează frumos cărțile, iar Aurel Marin scrie despre cărțile apărute în Arboroasa.

* Oare cînd mai apare „Junimea Literară"?

* „Litere", a grupării cu acest nume, redactată de Aurel Chirescu, are poesii de Al. Raicu, Ovid Caledoniu, Carianopol, s. a. Mai semnează Silviu Cerna, Teodor Scarlat, Mihail Ilovici, etc.

* „Vitrina Literară" de sub conducerea entusiastă a lui Mircea Damian, reapare cu ținută artistico-polemică aduce informațiuni literare și colaborări de încredere.

* „Vremea" în ultimele numere n'a mai publicat poesii. Asta înseamnă că d-l Pompiliu Constantinescu a renuntat ca din nenumăratele versuri primite la redacție să aleagă pentru publicare tocmai pe cele mai slabe.

NOTĂM...

* George Călinescu al cărui vol. I. din „opera lui Eminescu" a apărut recent, binevoiește să vorbească de tineretul literar dela noi în „ad lit.", și asta într'un fel cam nebrept. Poate în urma multelor scrisori injurioase din partea unor anumiți oamini „cai bătrâni," D-sa a judecat cu mai puțină obiectivitate. Articolul se vede de departe că e scris pe fugă. Înțelegem de cea făcut-o. Noi am fi procedat poate la fel. Însă îl stimăm și fie ca acest semn să deschidă cerul înțelegerii între D-sa și noi.

* Pompiliu Constantinescu însă, criticul unei reviste săptămânale și nu al literaturi romînești, e de-o obrăznicie care nu-i face cinste. Pariez că n'a citit tot caietul de versuri al lui Theodor Constantin, ergo afirmațiunile sale sunt gratuite. Iar despre „breviar" nu știe ce spune. Pe lângă că nu e conștiincios (vom dovedi) ia atitudine vădit agresivă. Parcă am fi un colos ce amenință. Fenumenul literar arborosean însă se privește altfel decât cel bucureștean. Și noi am văzut cît de multe poezii proaste a publicat „Vremea". Dar cu d-l. Pompiliu Constantinescu mai stăm de vorbă în articol ce ne stă pe masă.

* S. S. B. virtual există și va exista cu toată încăpățînarea unor domni ei se știu cine. Firește că cine nu scrie, nu e în curent cu mișcarea — nu poate primi ofensa asta literară. Dar tocmai acei cari au fost și mai sunt împotrivă nu mai sunt scriitori. Au fost, sau vor fi Aia e altă chestie. Noi scriem, despre noi se scrie, pe noi ne înjură (trăiască Pompiliu Constantinescu, !!) — Noi existăm. Voi poate ați existat, poate veți exista. Cîtă vreme nu activați și nime nu vă cunoaște — aveți dreptate. Noi existăm, suntem o realitate vie, romînească, impetuoasă, actuală — și pentru noi S. S. B. e o înfăptuire sufletească.

* Ne scrie Silviu Cernea că nu e jidan că e romîn. Da face cruce?

* Poetul George Voivitca apare din cînd în cînd cu flamura albastră a scrisului prin câte — o publicație divers redactată. Dar nu e, — nu e!

* s'a scris mult despre romanul lui Mircea Sterinul și refuzăm pe viitor or ce apriciere înainte de apariție. S'a vorbit odată și de „Zenobea Magheru"

Am fost invitați să colaborăm la textul definitiv al cărți, așadar l'am citit...

* Am fost rugați să scriem despre „Nopți în Aquitania" Nu cunoaștem manuscrisul.

LA ZI

* „Junimea Literară", Revista care a coordonat spiritele și care a deschis larg porțile tinerilor scriitori bucovineni, împlinește anul acesta 30 de ani de activitate rodnică. se cuvine se aducem un cuvînt de laudă distinsului ei fondator și conducător Ion I. Nistor. Este covîrșitor de importantă această revistă pentru noi tineri căci toți în ea și-au făcut debutul și la ea au simțit emoția primei bucăți tipărite.

* S'au primit la redacție următoarele reviste: Litere, Puncte, Timpul Nostru, Însămnări, Rod nou, Flanc, Așa, Frize, Înmuguriri, Muguri.

* Revista noastră, prin placheta d-lui Neculai Roșca „Blocat" ce va apare până în săptămâna cărții, inaugurează colecția care va purta numele „Colecția Plai."

* Despre „Minois" de E. Ar. Zaharia și „Neutral" de Neculai Roșca apărute recent în Editura ICONAR vom vorbi în numărul viitor.

Cereți dela redacție:
„BLOCAT" de Neculai Roșca. Colecția Plai, 20 lei. Placheta are următorul cuprins:

ETERNA REÎNTOARCERE
ONIRIC
ICOANĂ ÎN LACRIMI
IRELEVANT
SINDROFIE
RETROSPECȚIE
NU E GREU SĂ PRIVEȘTI MOARTEA ÎN FAȚĂ
CULMINAȚIE INCERTĂ
TRAI
SUSPENS
ARBORESCENT
EUFORIE

REDACTIONALE

* Redacția și administrația: în Plaiul Cosminului (Cernăuți).

* Abonamentul: 50 lei anual.
* No. 4 al revistei va apare la 15 Iunei a. c. Manuscrisele se vor înainta redacției pînă cel tîrziu 1 Iunie.

Tip. Steiner, I. C. Duca 5